

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/792/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213384
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814213384.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: O. R. A., s.r.o., so sídlom O. XX, K., IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti odporcovi: K. M., bytom Na O. XXX/XX, C. pod Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 435,55 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/173/2014-34 zo dňa 09. marca 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške vo výške 69,90 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, do troch dní. Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania, titulom trov právneho zastúpenia, vo výške 16,69 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 19,30 Eur, po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným tamojšiemu súdu dňa 21.07.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy vo výške 435,55 Eur s príslušenstvom. Podaním urobeným faxom dňa 05.03.2015 a písomne doručeným súdu dňa 09.03.2015 navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť a požiadal o zastavenie konania. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. konanie vo veci zastavil. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 26 Eur, návrh vzal späť pred prvým pojednávaním, preto súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku kráteného o 6,70 Eur, teda vo výške 19,30 Eur. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Navrhovateľ a odporca si náhradu trov konania neuplatnili. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania súd nepriznal. Uviedol, že i keď navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniť zastavenie konania, kedy by druhému účastníkovi patrila náhrada trov konania podľa § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p., v konaní bolo preukázané, že vedľajším účastníkom vynaložené trovy konania boli neúčelné. Súd prvého stupňa mal za to, že samotné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemožno považovať za úkon, pri ktorom by vedľajšiemu účastníkovi mohli vzniknúť účelne vynaložené trovy. Uviedol, že podľa obsahu oznámenia ide o veľmi jednoduché podanie, navyše formulárového typu, kde vedľajší účastník v jednotlivých konaniach obmieňa len niekoľko údajov a na jeho vypracovanie nie sú potrebné odborné právne vedomosti advokáta, preto prípadné trovy právneho zastúpenia za tento

úkon súd považoval za neúčelne vynaložené. Ďalší úkon právnej služby, ktorý súd posúdil ako neúčelný bolo vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 21.01.2015, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, pričom súd na premlčanie prihliada ex offio podľa novelizovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a nie je k tomu potrebná námietka vznesená zo strany vedľajšieho účastníka, ktorý vstupuje do konaní, u ktorých nemá vedomosť o stave týchto konaní, vóli spotrebiteľov, či účelnosti tohto vstupu a vznáša námietky premlčania, keď z úradnej povinnosti súd vzhľadom na premlčanie nároku navrhovateľa. V danom prípade sa jedná o jednoduchý spor a nebolo potrebné, aby samotné združenie, ktoré má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, využívalo právnu pomoc advokáta, keďže úlohou združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 69,90 Eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 39,93 Eur. Zdôraznil, že odporca bol v konaní úspešný aj vzhľadom na poukázanie podstatných skutočností vedľajším účastníkom v konaní, ktoré mali za následok zamietnutie žaloby. Navrhovateľ zobral žalobu v celom rozsahu späť potom, čo vedľajší účastník vo veci zaslal vyjadrenie. Uviedol, že vo vyjadrení poukázal na to, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd nepriznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi napriek tomu, že vedľajší účastník trovy na bránenie práva odporcu účelne vynaložil. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzoval i z čl. 47 ods. 2 Ústavy a poukázal i na viaceré rozhodnutia krajských súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2012, č.k. 7Co/34/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.08.2012 sp.zn. 15Co/169/2012. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za účelne vynaložené a dostatočne preukázané.

Vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania a zistil, že v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť podľa § 220 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 435,55 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.03.2015 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Súd prvého stupňa uviedol, že o trovách rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko konanie bolo zastavené. Zároveň konštatoval, že odporca si náhradu trov konania neuplatnil a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania nepriznal, pretože i keď podľa § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniť zastavenie konania, v konaní mal súd prvého stupňa za preukázané, že vedľajším účastníkom vynaložené trovy konania boli neúčelné.

Odvolačný súd po preskúmaní veci považuje za nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o trovách konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., pričom správne mal pri rozhodovaní o trovách aplikovať výlučne ustanovenie § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. Vzhľadom na dôvodnosť aplikácie § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je v danom prípade navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporca si trovy konania neuplatnil a preukázateľne mu ani žiadne trovy nevznikli, preto mu ich náhrada neprináleží.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V tejto súvislosti konštatoval, že trovy vedľajšieho účastníka nepovažuje za účelne vynaložené, nakoľko v prípade úkonu prevzatia a prípravy veci ide podľa obsahu o veľmi jednoduché podanie, formulárového typu, kde vedľajší účastník v jednotlivých konaniach obmieňa len niekoľko údajov a na jeho vypracovanie nie sú potrebné odborné právne vedomosti advokáta. Taktiež ďalší úkon právnej služby vedľajšieho účastníka, a to vyjadrenie zo dňa 21.01.2015, súd prvého stupňa posúdil ako neúčelný. V predmetom vyjadrení vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, pričom súd prvého stupňa uviedol, že na premlčanie súd prihliada ex offo podľa novelizovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a nie je k tomu potrebná námietka vznesená zo strany vedľajšieho účastníka. Daný prípad súd prvého stupňa považoval za jednoduchý spor, v ktorom nebolo potrebné, aby samotné združenie, ktoré má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, využívalo právnu pomoc advokáta. Odvolačný súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolačný súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolačný súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 14.01.2013 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, na vznesenie ktorej má účastník zákonné právo napriek povinnosti súdu prihliadať na premlčanie ex offo, ale tiež poukázal na neprijateľnosť zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolačný súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Preto odvolačný súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 58,60 eur. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 435,55 Eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby sa určuje len z istiny a podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 31,54 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 13a ods. 1 písm. c/ citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 63,08 Eur. Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 8,39 Eur, spolu 16,78 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi by tak prináležala náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 79,86 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník v odvolaní žiadal priznať náhradu trov konania vo výške 69,90 Eur, odvolačný súd mu priznal náhradu v tejto výške.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 3, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,69 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 79,86 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods.

3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie odvolania dňa 07.05.2015, režijný paušál 8,39 Eur, spolu 16,69 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.